Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40455
Copyright: Melk, Benediktinerstift

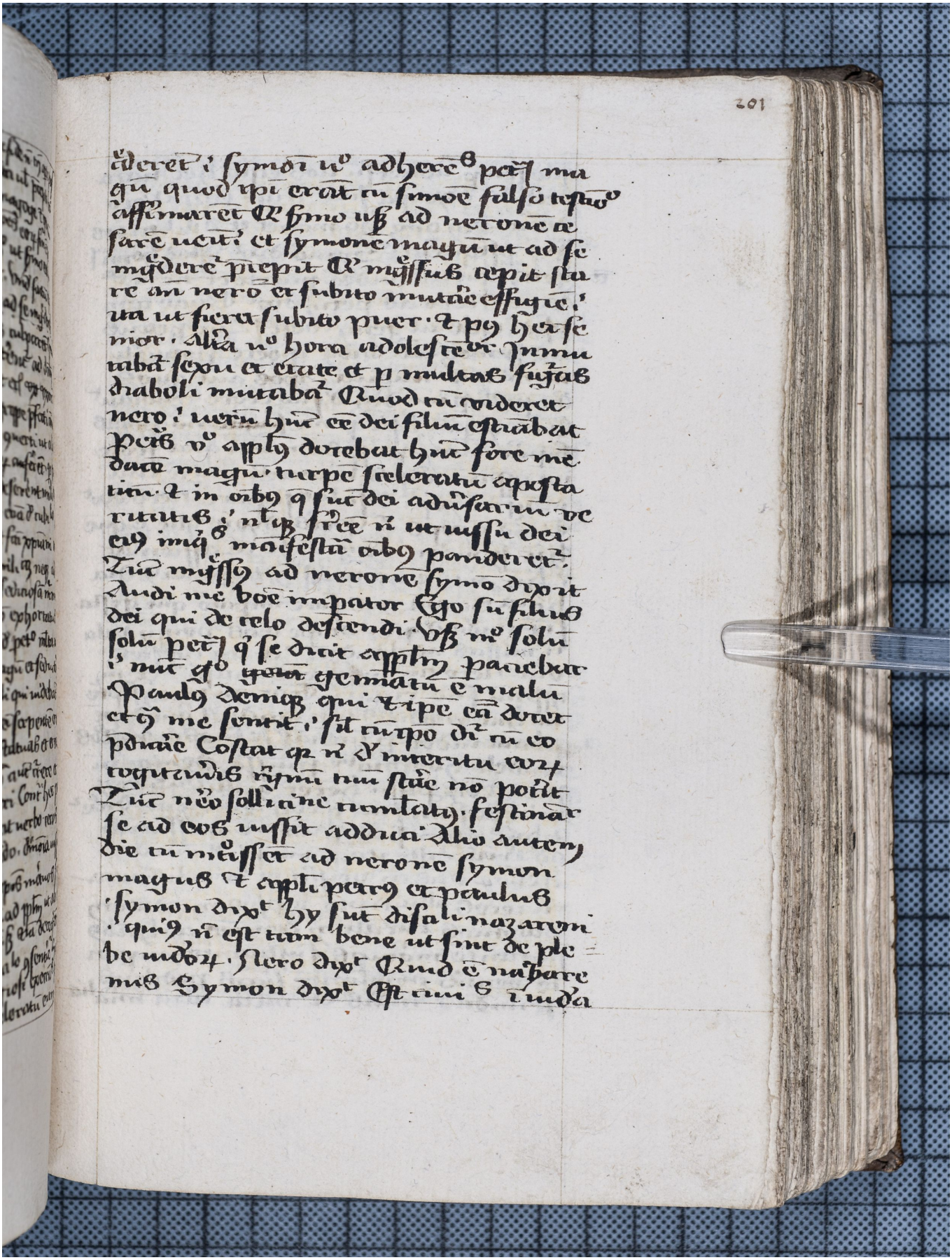

ederet. Symon vero adhere petro ma
gno quod ipse erat in simone falso reputo
affirmaret Qui simo usque ad nerone re
sare uenit. et symone magum ut ad se
mittere precepit Qui missus cepit stu
re an nero et subito mutate effugie.
ua ut fera subito puer. et pro hera se
nior. alia vero hora adolescere. innu
tabat sexu et etate et p multas figras
diaboli mutabat Quod cum videret
nero. uerum hunc ee dei filium estimabat
petrus vero apostolo dorebat hunc fore me
dare magum turpe sceleratum apostata
tum. et in orbo quem dei adiutorium ve
ritatis. nunquam fere ni ut missum dei
eo imo manifestum orbo pandere.
Tunc missus ad nerone symo dixit
audi me boe imperator Ego sum filius
dei qui de celo descendi. vos non solum
solum petrum qui se dicit apostolum parebat
nunc ego germanum e malu
Paulo denique qui tipe eum dorat
et eum me sumit. sit tempo dei cum eo
pdnate Costat quia non dignum cor
rogutendis rpm nunc stare no potest
Tunc nero sollicine nuntatum festinat
se ad eos misit addua Alio autem
die cum mittisset ad nerone symon
magus et apostolorum et paulus
symon dixit hoc sunt disciplinazarom
quia non est tam bone ut sint de ple
be indoct. Nero dixit Quid e habere
mus Symon dixit Est enim e iuda